

§ 26. 1. Zatwierdzenie planu realizacyjnego zawiera stwierdzenie zgodności tego planu z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a ponadto rozstrzyga w zakresie urbanistyczno-architektonicznym:

- 1) o położeniu, wielkości i granicach terenu inwestycji łącznie ze strefą ochronną w wypadkach wymagających ustalenia tej strefy,
- 2) o intensywności wykorzystania terenu oraz innych wskaźnikach normatywnych dotyczących wykorzystania i zagospodarowania terenu,
- 3) o układzie urbanistycznym istniejących i projektowanych obiektów budowlanych naziemnych i podziemnych oraz związanych z nimi urządzeń budowlanych, w nawiązaniu do zagospodarowania otoczenia terenu inwestycji, a szczególnie do publicznych urządzeń liniowych (sieciowych), z uwzględnieniem właściwości fizjograficznych i bioklimatycznych oraz stanu bezpieczeństwa zabudowy terenu,
- 4) o doborze projektów typowych i powtarzalnych oraz prawidłowości rozwiązań architektonicznych obiektów projektowanych indywidualnie, powiązaniu ich z warunkami naturalnymi terenu inwestycji i zagospodarowaniem otoczenia.

2. Zatwierdzenie planu realizacyjnego obejmuje również warunki ustalone w wyniku uzgodnień tego planu stosownie do przepisów § 21.

3. W decyzji o zatwierdzeniu planu realizacyjnego inwestycji budowlanej o charakterze czasowym lub o czasowej zmianie sposobu wykorzystania terenu w okresie poprzedzającym planowe jego zagospodarowanie ustala się ponadto:

- 1) termin, do którego będą mogły istnieć obiekty czasowe lub czasowa zmiana sposobu wykorzystania terenu,
- 2) warunki likwidacji przejściowego zagospodarowania terenu.

4. Gdyby inwestor z uzasadnionych powodów nie mógł spełnić warunków ustalonych w toku uzgadniania planu re-

alizacyjnego lub ustalonych przez organ właściwy do zatwierdzenia tego planu, powinien wystąpić o zmianę tych warunków do organu, który je ustalił; po uzyskaniu zgody tego organu powinien złożyć we właściwym organie zamienny projekt planu realizacyjnego do zatwierdzenia.

§ 27. 1. Decyzja o zatwierdzeniu planu realizacyjnego traci ważność:

- 1) w razie nieprzystąpienia do budowy bądź zmiany sposobu wykorzystania terenu w ciągu trzech lat od daty wydania decyzji, jeżeli inwestor nie przedłoży dowodu, że przystąpi do budowy lub zmiany sposobu wykorzystania terenu w ciągu najbliższych dwóch lat,
- 2) jeżeli inwestor nie uzyska praw do terenu lub jeżeli inwestor utraci prawo do terenu na skutek niedotrzymania warunków umowy, na jakich otrzymał teren w użytkowanie lub wieczyste użytkowanie,
- 3) jeżeli decyzja o lokalizacji wydana dla inwestycji objętej planem realizacyjnym utraci ważność.

2. Jeżeli zajdą okoliczności wymienione w ust. 1 pkt 2 lub 3, inwestor obowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym organ, który zatwierdził plan realizacyjny.

IV. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 28. W sprawach unormowanych niniejszymi przepisami, wszczętych przed wejściem w życie tych przepisów, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

§ 29. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 maja 1966 r. w sprawie ustalania lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych i stref ochronnych oraz wyrażania zgody na zmianę sposobu wykorzystania terenu (Monitor Polski Nr 25, poz. 129).

§ 30. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: A. Giersz

374

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 29 października 1969 r.

w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na wystawie pod nazwą „Myśl wynalazcza w technice” w Katowicach w roku 1969 albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tej wystawie w roku 1969.

Na podstawie art. 27 i 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156), art. 18 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73), § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) oraz § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wystawienie wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego albo zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na wystawie pod nazwą „Myśl wynalazcza w technice”, odbywającej się w czasie od dnia

10 listopada 1969 r. do dnia 10 grudnia 1969 r. w Katowicach w Polsce, daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej patentu na wynalazek, rejestracji wzoru użytkowego lub zdobniczego z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na wspomnianej wystawie w wymienionym wyżej okresie czasu albo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia na tejże wystawie i w tymże okresie czasu towarów, na których został umieszczony znak towarowy.

§ 2. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: w z. T. Jarno

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.